



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 26 kwietnia 2023 r.

Poz. 2699

WYROK NR II SA/WR 633/22
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 10 stycznia 2023 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędziowie:

Protokolant:

Sędzia NSA Halina Filipowicz-Kremis

Sędzia WSA Adam Habuda

Sędzia WSA Władysław Kulon (spr.)

Starszy asystent sędziego Katarzyna Grott

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 10 stycznia 2023 r.
sprawy ze skargi Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ząbkowicach Śląskich
na uchwałę Rady Miejskiej Ząbkowice Śląskich
z dnia 25 stycznia 2019 r. nr VII/49/2019
w przedmiocie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie
Gminy Ząbkowice Śląskie

stwierdza nieważność § 2 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 regulaminu stanowiącego załącznik nr 1 do zaskarżonej uchwały.

Uzasadnienie

Prokurator Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargę na uchwałę Rady Miejskiej Ząbkowic Śląskich z dnia 25 stycznia 2019 r., nr VII/49/2019 w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzenia ścieków obowiązującego na terenie Gminy Ząbkowice Śląskie opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Wojewody Dolnośląskiego z 2019 r., poz. 706.

Skarżący kwestionowanej uchwale zarzucił istotne naruszenie:

1. art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. nr 78, poz. 483 z późn. zm., dalej – „Konstytucja RP”) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r., poz. 713 t.j., dalej - „u.s.g.”) w zw. z art. 19 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzenia ścieków (Dz.U. z 2020 r., poz. 2028 t.j., dalej - „u.z.z.w.”) poprzez nie wskazanie w § 2 ust. 1 pkt 3 stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie odprowadzania minimalnej ilości ścieków,

2. art. 7, art. 94 Konstytucja RP oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 u.s.g. w zw. z art. 19 ust. 5 pkt 1 u.z.z.w. poprzez nie wskazanie w § 2 ust.1 pkt 2 Regulaminu minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostawy odpowiedniej jakości wody.

W oparciu o podniesione zarzuty skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały w części, poprzez wyeliminowanie przepisu uregulowanego w § 2 ust. 1 pkt 2 i 3 Regulaminu.

Uzasadniając skargę jej autor podał, że Rada Gminy Ząbkowice Śląskie w dniu 25 stycznia 2019 r. podjęła uchwałę nr VII/49/2019 w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzenia ścieków obowiązującego na terenie Gminy Ząbkowice Śląskie. uchwałą nr XLIX/333/2021 Rady Miejskiej Ząbkowic Śląskich z dnia 28 września 2021 r. w sprawie zmiany uchwały w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzenia ścieków obowiązującego na terenie Gminy Ząbkowice Śląskie, dokonano zmiany uchwały z dnia 25 stycznia 2019 r. w zakresie przepisów uregulowanych w § 10, § 11 ust. 1 oraz § 12 ust. 2 Regulaminu. Przedmiotowa uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego w dniu 5 października 2021 r.

W § 2 ust. 1 pkt 2 stanowiącego załącznik do uchwały nr VII/49/2019 Rady Miejskiej Ząbkowic Śląskich z dnia 25 stycznia 2019 r. Regulaminu uregulowano obowiązki w zakresie minimalnego poziomu usług świadczonych przed przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie odpowiedniej jakości wody poprzez wskazanie, że: „Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnienia następującego minimalnego poziomu świadczonych usług: zapewnienia dostawy wody o jakości przeznaczonej do spożycia przez ludzi i o parametrach nieprzekraczających wartości: określonych w obowiązujących przepisach szczegółowych w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;”. Z kolei w § 2 ust. 1 pkt 3 Regulaminu uregulowano obowiązki w zakresie minimalnego poziomu usług świadczonych przed przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie odprowadzenia ścieków, poprzez wskazanie, że: „Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnienia następującego minimalnego poziomu świadczonych usług: ciągłości i niezawodności odprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych, w granicach technicznych możliwości świadczenia usług wyznaczonych, m.in. strukturą i średnicą, przyłącza kanalizacyjnego oraz instalacji wewnętrznej odbiorcy usług;”.

Uchwała stanowi akt prawa miejscowego w rozumieniu art. 40 u.s.g., gdyż reguluje prawa i obowiązki osób zamieszkujących na terenie gminy Ząbkowice Śląskie poprzez nałożenie na mieszkańców gminy nakazów i obowiązków związanych z dostarczaniem wody i odpowiadaniem ścieków na terenie gminy. Ma ona charakter normatywny, generalny i abstrakcyjny. Treść uchwały nie rozstrzyga sprawy podmiotów indywidualnych, ale skierowana jest do szerszego grona nieoznaczonych indywidualnie jednostek, jak też reguluje sytuacje powtarzające się, nie zaś jednorazowe. O tym, że uchwała wydana na podstawie przepisów ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków stanowi akt prawa miejscowego stanowi wprost art. 19 ust. 4 u.z.z.w. Tym samym akt ten podlega ocenie w świetle art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Po wykazaniu legitymacji do zaskarżenia uchwały Prokurator podniósł, że w zakresie wskazanym w skardze uchwała jest sprzeczna z przepisami prawa, zaś charakter stwierdzonego uchybienia wymaga jej wzruszenia, celem wyeliminowania z porządku prawnego naruszeń prawa, które uznać należy za istotne.

W myśl z art. 19 ust. 5 pkt 1 u.z.z.w. regulamin dostarczania wody i odprowadzenia ścieków określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Przepis ten ma charakter bezwzględnie wiążący dla organu podejmującego uchwałę, bowiem ustawodawca przy formułowaniu treści tego przepisu posłużył się sformułowaniem o charakterze imperatywnym: „regulamin określa”, co oznacza, że winien to być obligatoryjny element wydanego aktu prawnego. Zaniechanie uregulowania wskazanej kwestii skutkuje brakiem pełnej realizacji upoważnienia ustawowego, a w konsekwencji stanowi istotne naruszenie prawa.

Pojęcie minimalnego poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków nie zostało zdefiniowane na gruncie ustawy. Nie oznacza to jednak, że organy jednostek samorządu terytorialnego wydające uchwały posiadają pełną dowolność w zakresie regulacji tej kwestii. Odpowiednie regulacje stanowionego regulaminu w odniesieniu do wymogów wskazanych w art. 17 ust. 5 pkt 1 u.z.z.w. winny określać minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne na rzecz usługobiorców w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków, takich jak co najmniej minimalne ciśnienie wody, minimalna ilość dostarczanej wody i minimalna ilość odprowadzanych ścieków. Obowiązku wskazania minimalnego poziomu świadczonych usług przez przedsiębiorstwo nie wypełnia odesłanie w tym zakresie do treści innych aktów prawnych. Zgodnie z delegacją ustawową, to organy gminy stanowiące przepisy regulaminu są zobowiązane do samodzielnego określenia poszczególnych parametrów w zakresie usług świadczonych przed przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, przy czym przyjęte parametry winny być ujęte w sposób, który pozwoli na jednoznaczne określenie i zidentyfikowanie, a w konsekwencji wyegzekwowanie wiążących przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wymogów w tym zakresie.

Brak określenia w zaskarżonym przepisie minimalnych wymogów w zakresie ilości odprowadzanych ścieków oraz jakości wody powoduje, że w istocie nie doszło do wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego zawartego w art. 19 ust. 5 pkt 1 u.z.z.w. Takie uchybienie należy kwalifikować jako istotne naruszenie prawa, gdyż za wadliwy należy uznać każdy akt prawny wydany z naruszeniem delegacji ustawowej, a więc zarówno taki, w którym doszło do jej przekroczenia, jaki i taki, który upoważnienia ustawowego w swej treści nie realizuje.

Końcowo skarżący wskazał, że wyeliminowanie zaskarżonego aktu w części, poprzez stwierdzenie nieważności wyłącznie zaskarżonych przepisów, nie spowoduje, iż uchwała nie będzie mogła w sposób prawidłowy nadal funkcjonować w obrocie prawnym. Nadto wydanie rozstrzygnięcia stwierdzającego nieważność § 2 ust. 1 pkt 2 i 3 Regulaminu będzie przesłanką do ponownego uregulowania zapisu dotyczącego minimalnego poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie odprowadzania ścieków oraz jakości wody w sposób zgodny z wymogami art. 19 ust. 5 pkt 1 u.z.z.w.

W udzielonej Sądowi odpowiedzi na skargę ustanowiona przez organ profesjonalna pełnomocnik wniosła o oddalenie skargi w całości i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając zajęte stanowisko wskazano, że przedmiotowa uchwała została podjęta 25 stycznia 2019 r. na podstawie art. 19 ust. 3 i 5 u.z.z.w., zgodnie z regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym:

1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków;

2) warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług;

3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach;

4) warunki przyłączania do sieci;

5) warunki techniczne określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych;

6) sposób dokonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odbioru wykonanego przyłącza;

7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków;

8) standardy obsługi odbiorców usług, w tym sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków;

9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.

Zdaniem organu uchwała zawiera wszystkie wyżej wymienione elementy. Żądając stwierdzenia nieważności wskazanych postanowień regulaminu skarżący nie wskazał w czym postanowienia te są sprzeczne z prawem. W ocenie organu w § 2 ust. 1 pkt 1, pkt 2 oraz pkt 5 regulaminu zostały wskazane zarówno minimalne ciśnienie wody, minimalna ilość dostarczanej wody oraz zostały określone wygania dotyczące jakości dostarczanej wody poprzez wskazanie, że są to wartości wskazane w obowiązujących przepisach szczegółowych w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zostały określone bowiem minimalne wymagania w zakresie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i takie też zostały przyjęte przez organ. Zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" nie można powtarzać przepisów zamieszczonych w innych aktach prawnych, w tym przypadku aktów wyższego rzędu od uchwały. Zatem wszystkie elementy w zakresie minimalnego poziomu świadczenia usług w zakresie dostarczania wody zostały na dzień podjęcia uchwały spełnione.

Zarzut sprzeczności z prawem § 2 ust. 1 pkt 3 Regulaminu, w którym zapewniono ciągłość oraz niezawodność odprowadzania ścieków, uznano za nieuzasadniony. Wedle organu pojęcie minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków nie zostało zdefiniowane na gruncie ustawy. Z orzecznictwa wyprowadzono, że pod ustawowym pojęciem "minimalny poziom usług" należy rozumieć zarówno ilość dostarczanej wody, jej ciśnienie, ciągłość dostaw, a także jej jakość.

W chwili podejmowania uchwały tj. w 2019 r. orzecznictwo sądowe w rozumieniu minimalnego świadczenia usług odnosiło się wyłącznie do ilości oraz ciśnienia wody, w ogóle nie odnosiło się do ścieków, a te parametry zostały w uchwale uwzględnione. Tym samym na dzień podejmowania uchwały wszelkie jej postanowienia były zgodne z obowiązującymi przepisami i uwzględniały wszystkie wskazane parametry.

Późniejsze orzeczenia sądów administracyjnych pod pojęciem "minimalnego poziomu usług", o którym mowa w treści art. 19 ust. 5 pkt 1 wskazywały konkretne parametry tych usług, zatem ilość dostarczanej wody, jej ciśnienie, ciągłość dostaw, jak również jakość wody, nie było również mowy o ściekach.

Końcowo organ, odnosząc się do istoty kontroli sądowoadministracyjnej, zwrócił uwagę na oczywistą i bezpośrednią sprzeczność uchwały z określonym przepisem prawnym jako podstawę stwierdzenia jej nieważności. W ocenie organu w dniu podjęcia uchwały zaskarżane postanowienia regulaminu były zgodne z obowiązującymi przepisami i zgodnie z panującą wówczas wykładnią, co oznacza, że w żadnej mierze nie można mówić o oczywistej sprzeczności z przepisem art. 19 ust. 5 pkt 1 u.z.z.w.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu zważył, co następuje:

Stosownie do dyspozycji art. 3 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r., poz. 329, zwanej dalej p.p.s.a.), sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. Zaś wedle art. 3 § 2 pkt 5 p.p.s.a. sądowa kontrola działalności publicznej obejmuje także akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej. Kontrola sądowoadministracyjna sprawowana jest na podstawie kryterium legalności, tzn. zgodności kwestionowanego skargą aktu z przepisami prawa powszechnie obowiązującego. Po myśli art. 147 § 1 p.p.s.a., sąd uwzględniając skargę na uchwałę lub

akt, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6, stwierdza nieważność tej uchwały lub aktu w całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności. W rozpoznawanej sprawie istotne także jest, że jak wynika wprost z treści art. 134 § 1 p.p.s.a. sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy nie będąc związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Przedmiotem kontroli Sądu w niniejszej sprawie jest uchwała Rady Miejskiej Ząbkowice Śląskich z dnia 25 stycznia 2019 r. (nr VII/49/2019) w sprawie Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków obowiązującego na terenie Gminy Ząbkowice Śląskie podjęta, na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 u.s.g. oraz art. 19 ust. 1 u.z.z.w.

Niewątpliwie uchwała w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków jest aktem prawa miejscowego, wydanym na podstawie szczegółowego upoważnienia ustawowego. Upoważnienie to zawarte jest w art. 19 u.z.z.w., który stanowi, że rada gminy, po dokonaniu analizy projektów regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków opracowanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków, który jest aktem prawa miejscowego. Regulamin ten powinien określać prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym: 1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków, 2) szczegółowe warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług, 3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach, 4) warunki przyłączania do sieci, 5) techniczne warunki określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych, 6) sposób dokonywania odbioru przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wykonanego przyłącza, 7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków, 8) standardy obsługi odbiorców usług, a w szczególności sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków, 9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.

Analiza zapisów uchwały, w kontekście zarzutów skarżącego i stanowiska organu zaprezentowanego w odpowiedzi na skargę, przekonała skład orzekający Sądu o zasadności wniosku dotyczącego stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały we wskazanym zakresie.

Zauważyć należy, że § 2 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 regulaminu stanowiącego załącznik nr 1 do zaskarżonej uchwały - wbrew art. 19 ust. 2 pkt 1 u.z.z.w. – nie określają minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Określenie "minimalny poziom świadczonych usług" oznacza, że przepisy uchwały w postaci regulaminu zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków powinny konkretyzować treść regulacji wyższego rzędu, w tym parametry usług, jakie powinny być zagwarantowane w regulaminie przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, poprzez określenie np. czystości wody, jej smaku, zawartości pierwiastków, minimalne ciśnienie wody, minimalną ilość dostarczanej wody i ilość odprowadzanych ścieków oraz wymagania dotyczące jakości dostarczanej wody (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 1 października 2019 r., sygn. akt II SA/Wr 248/19, CBOSA). Tymczasem w niniejszej sprawie tego zabrakło, gdyż lokalny prawodawca poprzestał jedynie na wskazaniu, niektórych z obligatoryjnych parametrów.

W ocenie Sądu zasadnie skarżący Prokurator podniósł brak ujęcia w regulaminie parametrów jakości wody oraz minimalnej ilości odprowadzanych ścieków, mimo że organ w odpowiedzi na skargę przekonuje o zawarciu minimalnych wymogów co do jakości wody we wskazanym wyżej rozporządzeniu w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia. Niewątpliwie rzeczony rozporządzenie reguluje zagadnienie jakości wody, niemniej jednak, jak trafnie ocenił to Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 29 kwietnia 2021 r., (sygn. III SA/Po 213/21), okoliczność ta "nie zwalnia rady gminy z uwzględnienia obowiązujących standardów przy określeniu obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w zakresie zapewnienia minimalnego poziomu świadczonych usług. Choć minimalny poziom dostarczanej wody określony jest przepisami ww. rozporządzenia, lecz z przepisów rozporządzenia wynika jedynie, jaki

musi być zachowany minimalny poziom jakościowy wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Parametry jakościowe wody dostarczanej muszą być zatem jakościowo co najmniej równe minimalnym wskaźnikom wynikającym z rozporządzenia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, mogą być też oczywiście wyższe. Gmina zaś ma obowiązek każdorazowo w uchwalanym regulaminie określić poziom jakościowy wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na jej terenie, poprzez określenie w regulaminie minimalnego poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Regulamin winien bowiem określać minimalną ilość dostarczanej wody i ilość odprowadzanych ścieków oraz wymagania dotyczące jakości dostarczanej wody.”

Z kolei Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku 7 lipca 2020 r., (sygn. II OSK 536/20) stwierdził, że zaniechania prawodawczego polegającego na niewypełnieniu art. 19 ust. 5 pkt 1 u.z.z.w. nie sanuje to, że wymagania dotyczące jakości i ciśnienia wody regulowane są odrębnymi rozporządzeniami wydawanymi na podstawie przepisów u.z.z.w. Ustalenia uchwały podejmowanej w przedmiocie dostarczania wody i odprowadzania ścieków winny regulować kwestię, o której mowa w art. 19 ust. 5 pkt 1 u.z.z.w., z uwzględnieniem obowiązujących standardów przy określeniu obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w zakresie zapewnienia minimalnego poziomu świadczonych usług (por. wyrok NSA z dnia 12 lutego 2008 r., sygn. akt II OSK 2033/06, LEX, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 16 października 2018 r., sygn. II SA/Wr 118/18).

Tymczasem w regulacjach przyjętych w Regulaminie nie wyrażono koniecznych z punktu widzenia minimalnego poziomu usług zbiorowego dostarczania wody parametrów, a dotyczących jakości dostarczanej wody oraz minimalnej ilości odprowadzanych ścieków. W tych okolicznościach przyjmując Regulamin nie zrealizowano wytycznych, jakie wynikają dla rady gminy z art. 19 ust. 5 pkt 1 u.z.z.w. Jakość dostarczanej wody musi być co najmniej równa minimalnym wskaźnikom wskazanym w powyższym rozporządzeniu, ale też może być wyższa, w zależności od konkretnego ujęcia wody. Dana gmina może bowiem wprowadzić - lub nie - zastrzone wymagania jakościowe dla wody, która ma być dostarczana na terenie obowiązywania regulaminu, jednakże w każdym przypadku ma ona obowiązek określić stosowany na jej terenie poziom jakościowy wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, poprzez wskazanie jej konkretnych parametrów jakościowych (por. wyrok NSA z 14 czerwca 2022 r., sygn. III OSK 5233/21, dostępny j.w.).

Końcowo, odnosząc się do stanowiska organu dotyczącego tego, że w orzecznictwie sądów administracyjnych, w chwili podejmowania uchwały nie kwestionowano braku regulacji względem ścieków, co daje podstawy do przyjęcia, że na dzień podejmowania uchwały, była ona zgodna z obowiązującymi przepisami, należy wykluczyć jego zasadność. Aktualnie, jednolita zasadniczo linia orzecznicza, nie pozostawia wątpliwości, co do konieczności ujęcia w uchwale tego rodzaju parametrów, które w niniejszym przypadku zostały pominięte. Pamiętać przy tym trzeba, że orzecznictwo sądowoadministracyjne niejednokrotnie przyczynia się do właściwej interpretacji konkretnej normy prawnej. Dodatkowo akt jakim jest uchwała musi być poddany w ramach kontroli sądowoadministracyjnej ocenie przez pryzmat aktualnej wykładni norm prawnych.

W tym stanie rzeczy, Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały w zaskarżonej części.